

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Hec est noua queda[m]. singular[is] atq[ue] rara legenda.
ex alijs sex lege[n]dis collecta et perfecta. tractans de
origine. et vite. ordine. de conuersione. ac magistrali
disputatione. ast de ...**

Petrus <Frater>

Argentin[ae], 6.IV.1500

Capitulum tredecimum. De adventu ad alexandriam

[urn:nbn:de:bsz:31-333645](#)

Lapitulum XIII

tentie honorem ascribere. quia nec cultoribus suis beneficia vlla prestare. nec offensi se vindicare possunt. hoc certum est. quia nec se esse sciunt. dum materia insensibili existant. In quacunc*q*.n. similitudine inserueris. nec forme gaudet nitore nec vlem monstruose rei ymaginem exhorrent. qui potius tantum est illis in templo marmoreo residere. quantu in immensibus cloacis iacere. O venerabiles d*omi*n*is* quibus nec honor impensus facit benivolentiaz. nec contemptus parit offenditionem. O felices talium simulachrorum cultores. quibus inuocatis in necessitate non assut in tribulatione *et* in periculis eos non defendunt. Et hic aduerte tu prudens lector. quia cum maxentius ausisset eam primo nominatam. tam in accusatioe sus*cep*ta. facta de beata katherina a baronibus suis. quia etiam in nominatione ipius celebris fame. nunc rasmen nisi modo in facie vizderat eam. *et* idcirco audiens eam primo loqui petit

ab illa que esset. *et* quo nomine appellaretur. Sed aucto quia katherina vocaret. et quia filia fuit regis Losti. tuc non amplius petit de conditionibus suis. quoni*m* iam notum erat ei per multas relationes. de fama immense bonitatis katherine ac nobilissimi generis suis. quod quidem genus bene*it* notuerat ipi tyranno.

Lapitulum tre

decimum. De aduentu ad alexandriam quinquaginta sapientum. pro quibus miserat imperator. Et de derisu eorum contra imperatorem. quia tam vili de causa eos vocauerat. Et de recommendatione sui in oratione quam fecit beata Katherina. Et de sancto mihaele eius apparente. *et* eam confortante ac victoriam promittente.

De aduentu ad alexan. XXII

Edulus

interea nuncius
pergēs a p
uincie finibus
Alexandriam
reuertitur, du
cēs secū quinq̄inta viros,
q̄ se in omni doctrinā egyptiorum
et artium liberalium,
ymmo et in omni sapiē
tia mundi excellere se vlt
tra omnes homines mortales
asseruerunt. His igitur
introductis imperator sci-

scitari cepit de doctrina et
sapientia eorum. Illi vero
multa econtra referunt, et
q̄ inter viuersos orientales
oratores facunditatis et
sapientie artem et arcem te-
nerent. Sed tu inquiunt
imperator nobis habes ap-
rire qua de causa e nostris
edibus euocatos, huc veni-
re voluisti, si magnum ali-
quid aut diuinum est, qd
per nos tibi queras exponi
Est inquit imperator pe-

E 4

Capitulum XIII

nes nos iuuenis qđē etate
puella.sed verborū affluen-
tia r sensu vt nobis videt i
compabiliter astuta que vi-
ros disputando reddit vī-
ctos r elingues.sed qđ maz-
ius est. r qđ nos vrget am-
plius.qz immortalium deo-
rum nostroz culturam in-
anem esse nō solum afferit.
sed r insup vana simulacra
demonū affirmat. Poterā
sane hanc vī regia ad sacri-
ficandum impellere.aut pe-
nalibz tormentis extingue-
re;sed melius nobis esse vi-
debatur. vestris eam argu-
mentis inclusam confutare.
r ad viaz veritatis infle-
ctere Quibz si obstinatus
restiterit eam exq̄sitis tor-
mentis faciā interire. Vlos
aut si hanc sugare p̄ualue-
ritis.alis vos muneribus
donatos.ad p̄pria remittā.
Aut si id potius eligitis in-
ternis cōsilijs meis vos p̄
cipiuos interesse concedam
Ad hec verba imperatoris
vnus eorum vehemēter in-
dignatus stomachante vo-
ce respondit. O magnum
imperatoris consilium.O
merito predigna sententia
imperatoris qui ob degene-
rem vnius puelle scientiā:
tot philosophos inuitasti:
tui satis fuisse vnu ex cli-
entibz nostris aduersū om-
nes occidentales philoso-
phos pductum disputare.
ne dum tot sapientes vni
causa puelle decebat vexari
Sed cito quecunq̄ sit pro-
ducat in p̄sentiam nostrā.
de qua dicis puella. vt co-
gnoscat se nunq̄ audisse p̄
ter hodie sapientē. Seruaz
batur interea virgo sancta
in custodia sola.cum quin-
quaginta magistris pugna-
tura:cui nūcius ad carcerē
in quo seruabatur superue-
nit. docens eam de consi-
lio regis r de conflictu in-
crastinum constituto. H̄i-
bil tamē ex his famula xp̄i
turbabatur.sed imperterrita
militie sue agonem do-
mino commendabat dices
O sapientia r dei vīrt⁹ al-
tissimi ihu bone q̄ tuos mi-
lites ne iter p̄suras mudi
formidare debuissent. r ne
minis aduersantiz turbaz
renf. tu eos confortare dī-
gnatus es dicens. Dū stes-
teritis ante reges r presides

De adueniū ad alexan. XXIII

nolite cogitare. quomodo aut
quid loquamini. ego enim
dabo vobis os et sapientiam.
cui non poterunt resistere.
et contradicere omnes ad
uersari vestri. Adesto ergo
mibi famule tuerda sermo
nem rectum et benesonantem
in os meum. ut hi qui ad de
rogandum nomini tuo san
cto venerunt. non preualeant
aduersari me. sed verbi tui p
tute consternati. ebetatisq
sensib[us] eorum penitus obmu
tescant. aut conuersi tuo no
mini dent honorum et gloriaz.
qui solus cum deo patre et spi
ritu sancto es et eris glorio
sus deus in secula seculorum.
Amen. Non dū qui p[ro]p[ter]e bec
verba ipsa cōplenerat. et ec
ce angelus domini apparuit
illi cuius claritate loc quo
virgo clausa tenebat mira
choruscatione fulgebat. Ex
qua virgo stupore et mirati
one pene defecera. Lui an
gelus. ne paureas iquit gra
ta deo puella. sed cōstanter
age. q[uia] tecum est dominus. pro
cui amore certamē insti.
Ipsi enī affluētis ubi im
petui. nō preualebūt aduersa
rū tui. s[ed] nouo genere stu
po

ris p[ro]fusi suerent ad xp[istu]m
et cu[m] palma martyrij ita vi
teianā recepti multos ali
os ad fidē dei suo corrobo
rabū exēplo. Tu autē breui
tpe curfū certaminis tui vi
ctoriosissima morte p[ro]suma
bis. et sic intra choreas v[er]gi
neas suscep[ta]. tuō imortali
sponso p[er]h[ab]iter adh[ab]erebis.
Nam ego sū michael archan
gelus testamēti dei. missus
a deo hec tibi annunciare.
His dictis p[er]tinuo discess
it ab ea. Ad hāc v[er]o vocem
v[er]go dei in agonia roborata
expectat q[uia] ipsa inuitet ad
laborē certaminis.

Capituliū xiiii.

q[uia] sc̄z corā impatore cōue
nerūt ad disputādū. primo
b[ea]tā katherina et pdicti sapi
entes. et de disputatiōe ipsi
p[er] fide catholica p[er]tra v[d]ola
et q[uia] q[ui]gita rethor[um] p[er]tra san
cta v[d]ola eorum p[ro]sequētē. et de
altercatiōe ambar[um] p[er]tū tan
dē de respōsiōe vera b[ea]tē ka
therine. p[er] argumēta multa p
babilia p[er]tra oratozē. cui re
sponsioni ille et alij sui socij
oēs p[er]tradicere nelcierunt.
Vñ turbatus impator eos
obiurgauit minando eis.